

Preafericirea Voastră,

Subsemnatul, preot Cosmin-Florin Tripon, preot coslujitor al Parohiei Beiuș IV, Episcopia Ortodoxă Română a Oradei, chemat în judecată în mod necanonic de către Consistoriul Eparhial Oradea pentru întreruperea pomenirii la slujbe a numelui episcopului Sofronie Drincec pentru propovăduirea publică a ereziei ecumeniste prin participarea, semnarea și susținerea sinodului ecumenist din Creta din 2016 și pentru comportament ecumenist față de comunitatea greco-catolică din localitate, caterisit necanonic prin Hotărârea nr. 1/2017 a Consistoriului Eparhial Oradea, susținută de Hotărârea nr. 2/18.05.2017, a Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Ardealului, și de Hotărârea nr. 13323/20.12.2017 a Consistoriului Superior Bisericesc,

În temeiul art. 166, lit. a) și 168 din RACDIJBOR, formulez **cerere de revizuire a caterisirii** pronunțate de Consistoriul Eparhial Oradea.

Îmi întemeiez cererea pe faptul că **episcopul Sofronie Drincec a făcut de curând, o dată în plus, dovada că a fost la momentul judecării de către Sfântul Sinod al BOR în 2008, al întreruperii pomenirii preasfinției sale de către mine în 2017 și continuă să fie un episcop eretic, care propovăduiește ecumenismul cu capul descoperit, că a apostat de la credința ortodoxă, fiind în comuniune liturgică cu ereticii greco-catolici din Oradea, că a căzut sub anatema prin recunoașterea minciunomartirilor eretici uniați.**

În fapt,

În ziua de 8 septembrie 2019, de sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului, episcopul Sofronie Drincec al Episcopiei Ortodoxe Românești a Oradiei **nu a participat la Sfânta Liturghie dedicată Nașterii Maicii Domnului la Catedrala Episcopiei din Oradea, în schimb a participat la “slujba” dedicată evenimentului de către cultul greco-catolic din localitate, unde se celebrau 25 de ani de “slujire” “arhierească” a “episcopului” Virgil Bercea, împreună cu care episcopul Sofronie a oficiat slujba Aghiazmei Mari în ianuarie 2008.**

La eveniment, ierarhul a stat de la început până la sfârșit, neliturghisind cu papistașii și uniații, **însă rugându-se împreună cu ei pe tot parcursul serviciului religios desfășurat acolo.**

Mai este episcopul Sofronie al Oradiei ortodox?

La momentul la care în Liturghia ortodoxă se zice ectenia ieșirii cu Cinstitele Daruri, la acest eveniment liturgic, după ce au fost pomenite numele papei Francisc și ale tuturor “arhiereilor” greco-catolici, a fost pomenit și “episcopul nostru, preasfințitul Sofronie”, moment pe care episcopul Sofronie l-a trăit cu evlavie, cu camilafca scoasă și făcând semnul Sfintei Cruci, **fără a se scandaliza defel de faptul că numele i-a fost pomenit alături de prelații eretici greco-catolici.**

O verificare[1] a siteurilor cultului romano-catolic și greco-catolic ne arată că la ora actuală în “Biserica” Greco-Catolică unită cu Roma nu există niciun „episcop” cu numele Sofronie, ceea ce înlătură orice îndoială asupra faptului că este vorba despre episcopul ortodox al Episcopiei Oradiei, Sofronie Drincec, care **a fost asumat ca “episcopul nostru” de către cultul uniat din Oradea.**

Episcopul Sofronie Drincec a fost judecat și iertat de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în ședința din 8-9 iulie 2008[2], după ce a fost acuzat de împreună-slujire a Aghiazmei Mari împreună cu pseudoepiscopul greco-catolic Virgil Bercea. Cu acea ocazie, mitropolitul Clujului l-a propus spre caterisire, iar sinodul BOR l-a găsit vinovat, dar, “luându-se act de pocăința sa”, ierarhul a fost iertat, în loc să fie caterisit. Sfântul Sinod a statornicit însă că “nu este îngăduit niciunui cleric ortodox să concelebreze Sfintele Taine și Ierurgii cu slujitori ai altor culte”.

Decizia Sfântului Sinod este desigur incompletă, ea fiind împlinită de Sfintele Canoane, **care interzic clericilor și mirenilor și simpla participare la slujbele unor culte eretice sub pedeapsa caterisirii și afurisirii.**

Numirea episcopului Sofronie Drincec de către o adunare eretică drept “episcopul nostru” nu poate fi întâmplătoare, pentru că rigoarea liturgică nu permite gesturi de curtoazie diplomatică, nici chiar unde este vorba despre o mimare a Liturghiei adevărate de cătreeretici (codul canonic greco-catolic prevede clar modul pomenirii în aceasta “biserică” și nu are prevăzută pomenirea “de curtoazie” a celor ce nu sunt papistași).

Prin urmare, dacă episcopul Sofronie este numit în înregistrarea slujbei din Catedrala greco-catolică din Oradea “episcopul nostru”, înseamnă că între preasfinția sa și greco-catolici există o relație de comuniune, ceea ce **arată o lepădare în taină a episcopului Oradiei de credința ortodoxă și aderare la greco-catolicism.**

Prin această acceptare a pomenirii sale la serviciul religios eretic greco-catolic, episcopul Sofronie a depășit interdicția intercomuniunii impusă de decizia Sinodului din 2008, care l-a judecat pentru că a săvârșit aghiazma cu minciunoepiscopul Virgil Bercea, intrând **în comuniune directă și totală, în forma ei cea mai oficială - pomenirea la slujbe - cu papa Francisc, cu ierarhia greco-catolică și cu poporul eretic.**

În conformitate cu *Codul Canoanelor Bisericilor Răsăritene*, care este culegerea de canoane ale “Bisericii” Unite cu Roma, în titlul XVIII se spune: “Bisericilor orientale catolice le revine sarcina specială de a promova unitatea între toate Bisericile orientale... **prin cunoașterea reciprocă mai bună, prin colaborarea și aprecierea fraternă a lucrurilor și a sufletelor**” (can. 903).

În titlul XVII[3] se precizează condițiile intrării necatolicilor în “Biserica” catolică. Astfel, “Credinciosul creștin al vreunei Biserici orientale necatolice **va fi primit în Biserica catolică prin simpla profesiune a credinței catolice**, precedată de pregătirea doctrinară și spirituală pentru condiția fiecăruia” (can. 897). De remarcat că **la acea slujbă s-a profesat Crezul cu Filioque, pe care episcopul Sofronie l-a ascultat cu smerenie ca un ierarh prezent la slujbă, dar care nu slujește.**

La rândul său, “Episcopul oricărei Biserici orientale necatolice poate fi primit în Biserica catolică, în afară de Pontiful Roman, și de către Patriarh, cu consimțământul Sinodului Episcopilor Bisericii patriarhale, sau de către Mitropolitul Bisericii mitropolitane *sui iuris*, cu consimțământul Consiliului Ierarhilor” (can. 898).

Mai mult, “Clericul oricărei Biserici orientale necatolice, care vine la deplina comuniune cu Biserica catolică, **poate să-și exercite propriul ordin sacru conform normelor stabilite de autoritatea competentă**; Episcopul, însă, nu își poate exercita valid puterea de conducere decât cu consensul Pontifului Roman, capul Colegiului Episcopilor” (can. 899).

Conform art. 9 din RACDIJBOR, abaterea dogmatică de apostazie este definită ca “renunțarea la credința creștin ortodoxă, **cu sau fără trecerea la o confesiune religioasă neortodoxă** sau la altă religie, făcută **prin mărturisire publică sau privată** a celui în cauză, prin viu grai sau în scris”.

Este de datoria Preafericirii Voastre și a celorlalți membri ai Sfântului Sinod al BOR să decideți, în conformitate cu art. 14, lit. 4) al Statutului BOR, dacă se impune trimiterea în judecată pentru săvârșirea abaterii de apostazie a acestui episcop ortodox român pomenit la slujbele greco-catolice, pentru că este evident că episcopul Sofronie și-a încălcat condițiile renunțării la aplicarea pedepsei de care a avut parte în 2008, **iar recidiva trebuie să determine revocarea renunțării la aplicarea pedepsei din 2008, aplicarea acelei pedepse și a**

celelalte decurg din recidivă.

La slujba la care a participat episcopul Sofronie au fost aduse spre "închinare" "moaștele" "episcopilor" "martiri" "beatificați" de către papa Francisc cu prilejul vizitei din mai 2019. Acești "episcopi" au suferit în închisoare pentru că au refuzat să revină în 1945 la Biserica Ortodoxă Română. Participarea episcopului Sofronie la o slujbă în care au fost elogiați aceștia înseamnă o recunoaștere a "sfințeniei" acestora și o cădere sub anatema din pricina nesocotirii canonului 34 Laodiceea care spune că "niciun creștin nu se cuvine să părăsească pe martirii lui Hristos și să se ducă la pseudomartiri, adică la ai ereticilor sau la cei ce mai înainte au fosteretici; căci aceștia sunt străini de Dumnezeu. **Deci cei ce se vor duce la aceștia să fie anatema**".

Lupta pentru Ortodoxie în Bihor împotriva papismului și uniației

Gestul episcopului Sofronie produce tulburare în sufletele bihorenilor, deoarece reprezintă un gest de lipsă totală de respect, atât față de istoria de 300 de ani de apărare a Ortodoxiei cu prețul vieții de către credincioșii de aici contra tendințelor uniatiste ale greco-catolicilor, cât și față de lupta acestora din ultimele decenii, când retrocedările de către stat a unor lăcașuri de cult au creat situații de conflict foarte grave între cele două comunități.

În drept,

Demersul meu este motivat pe temeiul canonului 31 apostolic, al canonului 15 I-II, al canonului 3 al sinodului al III-lea ecumenic, care stipulează la unison că preotul care întrerupe pomenirea unui episcop propovăduitor cu capul descoperit al ereziei nu poate fi sancționat disciplinar, iar dacă este, sancțiunea este nulă de drept.

Canonul 45 Apostolic decretează că "episcopul sau presbiterul sau diaconul, **dacă numai s-a rugat împreună cu ereticii să se afurisească**". Canonistul arhid. Ioan N. Floca interpretează această afurisire ca "suspendare din funcție"[4].

Canonul 64 Apostolic merge mai departe și impune caterisirea și excomunicarea clericului care se roagă cu ereticii, chiar dacă nu concelebrează cu ei.

Canonul 34 Cartagina statuează că atunci când un ortodox recunoaște minciunomartirii ereticilor, cade sub pedeapsa anatemei.

Pentru toate aceste motive, solicit:

1. Desființarea Hotărârii nr. 1/2017 a Consistoriului Eparhial Oradea, prin care am fost caterisit.
2. Repunerea mea în slujirea clericală în Parohia Beiuș IV, cu respectarea dreptului de nepomenire a episcopului Sofronie Drincec la slujbe.
3. Trimiterea episcopului Sofronie Drincec în judecata Sfântului Sinod pentru a fi judecat pentru rugăciune împreună cu ereticii și pentru apostazie de la dreapta credință.

În dovedirea celor spuse, adaug: hotărârea Consistoriului Eparhial Oradea, înregistrarea slujbei greco-catolice și un studiu[5] referitor la lupta bihorenilor contra uniaticismului.

Data
Tripon

Preot Cosmin-Florin

23.09.2019

Preafericirii Sale, Patriarhului Daniel al Bisericii Ortodoxe Române

Note:

[1] <https://www.bisericacatolica.ro/episcopi/episcopi-greco-catolici/>.

[2]

<https://apuneinceput.wordpress.com/2008/07/09/decizia-sfantului-sinod-privind-comportamentul-sacramental-si-liturgic-al-clerului-si-credinciosilor-ortodocsi/>.

[3] <http://www.bru.ro/varia/cceo/?titlu=17>.

[4] Arhim. Diac. Ioan N. Floca, *Canoanele Bisericii Ortodoxe. Note și comentarii*, Sibiu, 2005, p. 35.

[5]

<https://www.marturisireaortodoxa.ro/lupta-pentru-ortodoxie-in-bihor-impotriva-papismului-si-uniatiei/>. Textul a fost publicat în revista *Mărturisirea Ortodoxă*, an II, nr. 1, ianuarie-martie 2019, pp. 65-86.

Citiți și:

Presă greacă: Episcopul ortodox român Sofronie participă la liturghia uniată și e pomenit ca „ierarhul nostru”